

Ohlédneme se na míst% vyhrazeném pro záv%re"né shrnutí zp%t za popsán&mi stránkami. Vyušili jsme autorovy vá#n% pro #ach a pokusili se ji aplikovat na jeho tvorbu. Nabokov sám nám toto po"ínání v mnohém uleh"oval sv&mi dobrovoln&mi p)iznáními v r'zn&ch statích, p)edmluvách a rozhovorech, "ím\$ rozpt&lil na#e obavy z jakéhosi násilného „roubování“ p)edem stanovené ideje na jeho dílo.

Zcela zásadní se pro práci stalo autorovo p%irovnání vztahu spisovatele a jeho 'tená%* ke vztahu autora &achov)ch úloh a jejich %e&itel*. +e#itelé, aby do#li ke správnému)e#ení, musejí proniknout do autorova myšlení, p)i"em\$ postupn% odhalují a oce2ují jeho d'myslné kombinace, nastrašené lé"ky svád%jící na scestí a techniku a eleganci celkového provedení.

Stejn& p)ístup o"ekává Nabokov i od sv&ch "tená)'. On sám se nespokojuje pouze se zajímav&m nám%tem nebo p)íb%hem.

Rozhodující je také zp'sob vypráv%ní. To je kvalita, která jde ruku v ruce se záv%re"nou pointou. Nezajímají ho "tená)i, kte)í sledují pouze p)íb%hovou linii, ztoto\$2ují se s hrdiny a dojmají se nad jejich osudy. Takové bychom mohli p)irovnat k)e#itel'm, kte)í si na poslední stránce nalistují správné)e#ení úlohy a to si potom mechanicky p)ehrají, ani\$ by pronikli do konstrukce kompozice. Jejich radost z matu jist% není men#í ne\$ radost poctiv&ch)e#itel', ale nikdy neproniknou do hloubky úlohy tak, jako druzí jmenovaní.